

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Vvolfgangi Ratisponensis Episcopi: Ex eo quod est apud V. P. Laurent. Sur. Migravit ex humanis anno Domini 999. Sedit annis 22.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

Vide Tom.
10. Annal.
& Notat.
C. Baron. ad
Martyr.
Rom.
31. Octob.
Patria &
parēs eius.

VITA S. VVOLFANGI RATISPO-
nensis Episcopi: Ex eo quod est apud V. P. Lau-
rent. Sur. Migravit ex humanis anno Domini
999. Sed t̄ annis 22.

BEATVS VVolfangus è Sueuia oriun-
dus parentes habuit, nec opibus nimium
affluentes, nec inopia pressos, sed hone-
state conspicuos, & mediocri sorte prudenter
cotentos. Hic vt primùm per ætatem discipli-
nis idoneus, triuialibus scholis adhibitus fuit,
ijs, quanquàm puer, excelfo animo repudiatis,
ad Angiense monasteriũ se contulit: vbi liben-
ter & comiter, propter ingenij magnitudi-
nem, exceptus, breui tẽpore tantos in doctri-
na fecit progressus, vt ipsis etiam præceptoribus,
qui acumen illius iam præsentirent, admira-
rationi esset.

Felicitas in-
genij eius &
acumen.

Venit Her-
bipolim.

Indè verò non multo pòst tempore Herbi-
polim commigrans, Henrico cõtubernali ma-
ximè ad id iter hortatore, Stephano Italo cui-
dam in disciplinam se tradidit: vbi diuinarum
rerum cognitionem admirabilem, non ab ho-
mine, sed à patre luminum & veritatis acce-
pit. Porrò cum Henricus eodem tempore ad
Treuirensẽ Episcopatum ab Othone Magno
Imperatore, ea dignitate minimè indignus e-
ueheretur, & VVolfangus ad magnos pariter
honores à præfule Henrico, qui eum secum as-
sumpserat, vrgeretur, ipse cælestis disciplinæ
amantissimus, reiectis honoribus, ad iuueniles
animos optimis morib. & doctrinis informan-
dos totum se contulit; & adolescentes quosq;
gratis imbuendos suscepit.

Instituit iu-
uentutem
gratis.

Cum

Cum verò ad sacerdotij dignitatem, viam sibi apertam cerneret, ilicò & esu carniùm & preciosis vestibus sibi interdixit; vt rebelles carnis motus spiritui subderet, & animum cælestibus rebus totum egregiè instrueret. Vigiliarum & inedia patientissimus, precibus die nocteque sedulus incumberebat; sæcularia negotia, vbi res poscebat, ita tractans, vt corpore, non animo eis implicatus esset. Præcipuum illius studium in adolescentum animis, liberalibus disciplinis, moribusque informandis versabatur; quos, insita quadã humanitate paterni affectus fouebat, erudiebatque: & eos qui tenuiori fortuna & humanis exilijs destituti erant, non literis solùm, sed corporeis etiam alimentis promouebat. Hac eius viuendiratione Henricus antistes summoperè delegatus, Decanum eum clericorum vel inuitum creauit. Eo honore suscepto, mox ad collapsos clericorum mores pristina disciplinæ seueritate astringendos animum adiecit; effecitque vt communi deinceps mensa & cubili vterentur, claustròque reuincti, lectioni incumbere. In ijs verò omnibus seipsum tam exactum innocentiæ & sanctitatis præbebat exemplum, vt ab omnibus, non clericus sed monachus diceretur.

Interea Henricus Romã profectus, ibidemque aduersa valetudine correptus, vitam hanc mortalem cum immortalis permutauit: qua occasione vir beatus relicta ciuitate Treuirensi ad solitarios Hercyniæ siluæ incolas abiijt susceptoq; monasticæ professionis habitu, sub Gregorio Anglico Abbate sanctiora spiritalis

Bb 2 mili-

Mores & vita eius ant. re sacerdotium.

Fit Decanus licet inuitus.

Vt in Decanatu vixerit.

Fit monachus.

militiæ fecit stipendia. Exacto autem tyrocinij sui tempore, multi è vicinis monasterijs, probitatis eius fama illecti, ad eum venerunt, quos omnes ille, permissu Abbatis, bonis literis & honestis moribus instituebat. Cumque totus in eo esset, vt percepta diuinitus talenta in aliorum salutem duplicaret, diuino oraculo admonitus, & cum bona venia Abbatis sui, monasterium non monachum deserens, cum aliquot comitibus prædicandi causa per Germaniam peregrinus in Noricum venit; sicque læta ubiq; spargens Euægelij semina, Pannoniæ fines petijt. Vbi cum veterum errorum fructes doctrina pariter & exemplo extirparet, Piligrinus Pataviensis antistes, qui eum tanquam peregrinum permanenter excepit, & omni humanitatis officio persecutus est, apud Imperatorem Othonem secundum per legatos egit, vt eum Ratisponensi ecclesiæ Episcopum præceret. Nec mora: Otho diuino permotus instinctu, reiectis omnibus qui dignitatem illam ambiebāt, VVolfgangum, hominem (vt apparebat) peregrinum quidem & inopem, sed monastica disciplinæ tota mente deditum, ea dignitate ornandum curauit.

Pergit in Pannoniam Christū prædicant.

Fit Episcopus Ratisponensis.

In Episcopatu monachū non mutat.

Reformat monasteriū Emmerami: cuius vita habetur 22. Septemb.

Tantum igitur adeptus ministerium, nihil pristino vitæ instituto vel habitu immutauit, sed qua erat intrinsecus animi humilitate, quoque foris bonorum operum cultu & studio præ se tulit. Perspectis autem & cognitis Episcopatus sui rebus, cum beati Emmerami cœnobium Abbate carere, & fratres velut oves pastore destitutas errare cerneret, illico Treuirensi monasterio sancti Maximini, Re-

muoldum acciuit; eumque primò Prepositum, inde Abbatè Emmerammi præfecit. Iam ante enim illud monasterium ad episcopum (nescio quo iure, quave iniuria) deuolutum erat; ita ut Ratisponensis antistes, & Episcopi & Abbatis simul munere fungeretur.

Cùm autem magna pars eorum, qui ei à consilijs erant, hortarentur & vrgerent, ut eodem iure vteretur, & emolumenta monasterij sanè amplissima nequaquam negligeret, vir sanctus constanter recusauit, dicens: Nunquàm ego in humeros meos sarcinam conijciam, cui ferendæ par non sum. Sicut enim, teste Gregorio, indecorum est, ut in corpore humano alterum membrum alterius fungatur officio: ita nimirum noxium, simulque turpissimum est, si singula rerum ministeria, personis totidem non fuerint distributa. Hisce alijsque rationibus refutato suorum cõsilio, Ramuoldum Abbatem constituit; & prædia omnia, ab eius antecessoribus per vim monasterio ablata, sancto Emmerammo, solis monachorum, pauperum, & hospitem vsibus deinceps seruitura restituit.

Post hæc ut alia quoque duo virginum monasteria ad regularis vitæ & disciplinæ normam reuocaret, tertium in quodam suæ ditioris loco virginum condidit monasterium: in quo virgines cælestibus disciplinis insignes, religiosa vitæ conuersatione, bonisque exemplis, alias similiter ad piam virtutum maximarum æmulationem prouocabant. Nec minor eius fuit industria in Canonicorum moribus reformandis; quos sagaci lenitate ad tam excel-

Bb 3 cel-

*Non vult
VWolfgangus
Episcopus
simul
Abbas esse.*

*Ecclesiasticum
statum
collapsum
egregiè re-
staurat.*

excellente[m] vitæ integritatem reduxit, ut nihil à summæ perfectionis monachis distare viderentur.

*Benignitatis
eius studiū
in pauperes
præcipuum.*

Cæterum ipse in quotidiana vitæ suæ consuetudine ne latum quidem vnguem à monastica severitate recedens, præcipuo quodam studio mendicos & inopes fouebat, prudenter cunctos & exemplo & doctrina admonens, illa piacula omnium sanctissima esse, quæ hominum charitate & benevolentia continentur.

*Obitus eius
miraculis
celebris.*

Itaque post multa pietatis & iustitiæ opera, miraculis pariter & virtutibus etiam post obitum clarus, è corpore in cælos pridie Kalend. Nouembris migravit. Funus verò fuit ingenti omnium luctu in Cœnobium S. Emmerammi, quem præcipuo in vita honore habuerat, illatum: ibidemque post Missarum solennia & exequiarum officia ritè peracta, præclare atque honorificè tumulatum.

VITA S. NOITBYRGIS VIRGINIS:

Ex ea quæ est apud V. P. Laurent. Surium.

Floruit sacra virgo anno Christi plus minus septingentesimo.

31. Octob.

*Vide de ea
Tom 8 An-
nal. C. Baro.
anno Domi-
ni 714.
Plectrudis
Pipini vxor,*

PIPINVS Ansigi Ducis filius apud Francorum gentem equitū magister, siue Maior domus, ducta in matrimonium nobilissima scemina a Plectrude duos ex ea suscepit filios Drogonem & Grimoaldum; quorum prior Campanorum Dux, alter regis aule præfectus fuit. Cum autem animum ad Alpaidem pellicem adiecisset Pipinus, Plectrudis legitima eius coniunx cum multis opibus Co-

loniam